

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 5 หัวข้อ ดังนี้คือ

1. แนวความคิดและความสำคัญของการฝึกอบรม
2. แนวความคิด ทฤษฎีและความสำคัญของการติดตามผล
3. จุดมุ่งหมายในการติดตามผลการฝึกอบรม
4. วิธีดำเนินการติดตามผลการฝึกอบรม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดตามผลการฝึกอบรม

แนวความคิดและความสำคัญของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการหนึ่งซึ่ง เป็นที่ยอมรับในการพัฒนาบุคลากรทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับและประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ การฝึกอบรมเป็นการเสริมสร้างให้บุคลากรรู้ทันต่อสิ่งใหม่ ๆ เป็นการเพิ่มพูนความสามารถอันเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน ช่วยให้เจริญก้าวหน้ากันต่อเหตุการณ์และการเคลื่อนไหวของโลกในปัจจุบัน ดังนี้เพื่อให้มีความเข้าใจแนวคิดและความสำคัญของการฝึกอบรมได้มีผู้ให้คำนิยามหรือความหมายเป็นการเน้นให้เห็นความสำคัญของการฝึกอบรมไว้ดังนี้

ฟลิปป์ (Flippo 1970 : 268) กล่าวว่าการฝึกอบรมหมายถึง กระบวนการในการเสริมสร้างและเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความชำนาญ ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนในขอบเขตของการปฏิบัติงานเฉพาะอย่าง

มาธิสและแจคลัน (Mathis and Jackson 1979 : 213) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่า หมายถึง กระบวนการของการเรียนรู้ที่บุคคลต้องการทักษะแนวความคิดและความรู้ เพื่อที่จะช่วยให้ทำงานได้ผลลัพธ์ที่ดีมาก

ในมาตราที่ ๒๒๖ ค. ประชานาฏ (๒๕๑๘ : ๕) กล่าวว่า วิธีการนั้นที่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางว่าสามารถช่วยเสริมสร้าง พัฒนาความคิด การกระทำ ความรู้ความสามารถ ความชำนาญของคนที่จะปฏิบัติงานได้อย่างกว้างขวางและก้าวหน้าออกไป เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นและดำเนินงานให้เป็นผลลัพธ์ ดังนี้ ให้ยังผลให้องค์การสามารถเปลี่ยนแปลงได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและเหมาะสมกับสภาพการณ์ นั้นคือ การฝึกอบรมและเนื่องจากการฝึกอบรมเป็นรูปแบบที่เก็บจะทุกหน่วยงาน หรือทุกองค์การให้ความสำคัญและใช้จัดดำเนินการ ในการพัฒนาบุคลากรมากที่สุดทั้งนี้ เพราะได้ทราบถึงประโยชน์ของการฝึกอบรมว่าเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักการและวิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้องทันสมัยและเหมาะสมตลอดจนก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อองค์การหรือหน่วยงาน ดังเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในองค์การต่าง ๆ ให้ได้ผลสูงขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งแก่องค์การและตัวบุคคลด้วย (สุปรารามี ศรีนัตรากิจมุช อ้างใน นุปกรณ์ จันทร์ประเสริฐ ๒๕๓๑ : ๑) อาจกล่าวได้ว่าการฝึกอบรมเป็นวิธีการพัฒนาบุคคล ด้วยการเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติงานในหน่วยงานหรือองค์การนั้น ๆ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ สุรกุล เจนอบรม (๒๕๓๓ : ๗๕) ได้กล่าวถึงการฝึกอบรมไว้ว่าเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานให้เป็นไปในทางที่ต้องการโดยมุ่งการเปลี่ยนแปลง ๓ ด้าน คือ

1. ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Domain)
2. ทัศนคติ ค่านิยม และความสนใจ (Affective Domain)
3. ทักษะหรือความชำนาญในการปฏิบัติ (Psychomotor Domain)

ดังนี้สรุปได้ว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการในการพัฒนาบุคลากรที่สำคัญยิ่ง เป็นที่ยอมรับกันเป็นสากลว่า สามารถทำให้ผู้รับการอบรมเกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะมีความสามารถ มีความชำนาญในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานในทางที่ต้องการ ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีในการทำงาน ดังนั้นมาซึ่งประสิทธิภาพในการทำงานทั้ง ต่อตนเองและต่อองค์การในที่สุด

กระบวนการและประโยชน์ของการฝึกอบรม

การดำเนินการฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องจัดการให้เป็นไปตามกระบวนการ การหรือขั้นตอน และการจัดการฝึกอบรมยังต้องเกี่ยวข้องโดยตรงกับนโยบายและการประสานงานทั่วไป ดังนี้นั่งต้องมีแผนการดำเนินการและจะต้องปฏิบัติไปตามขั้นตอนที่วางไว้ ตามที่ สมพงษ์ เกษมลิน (2526 : 183-184) ได้สรุปลำดับขั้นของการจัดการฝึกอบรมไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์ความต้องการในการฝึกอบรม (Analyzed Training Needs)
2. ตรวจสอบความต้องการแต่ละลักษณะของงาน (Examine Each Needs)
3. วางแผนการในการฝึกอบรม (Design Training Program)
4. เสนอโครงการเพื่อรับความเห็นชอบ (Propose Program to Top Management)
5. จัดวางระเบียบปฏิบัติในการดำเนินการ (Issue Regulations on Training)
6. การประเมินผล (Evaluation)
7. การติดตามผล (Follow up)

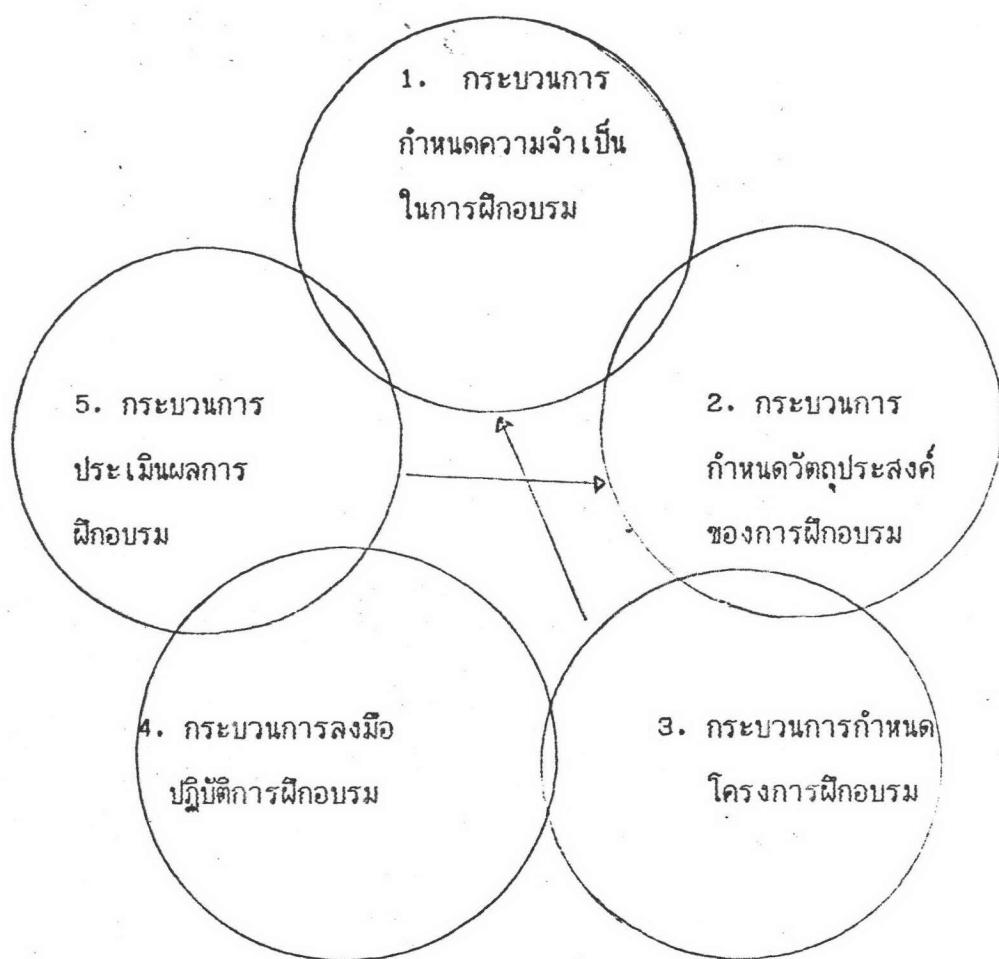
แต่ ทนาย ทองเต็ม (2523 : 16) ได้สรุปขั้นตอนของการฝึกอบรมไว้เป็น 5

กระบวนการคือ

1. กระบวนการกำหนดความจำเป็นในการฝึกอบรม (Needs Assessment Process)
2. กระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม (Objective Setting Process)
3. กระบวนการกำหนดโครงการฝึกอบรม (Program Design Process)
4. กระบวนการลงมือปฏิบัติการฝึกอบรม (Implementation Process)
5. กระบวนการประเมินผลการฝึกอบรม (Evaluation Process)

ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิแสดงกระบวนการในการฝึกอบรม

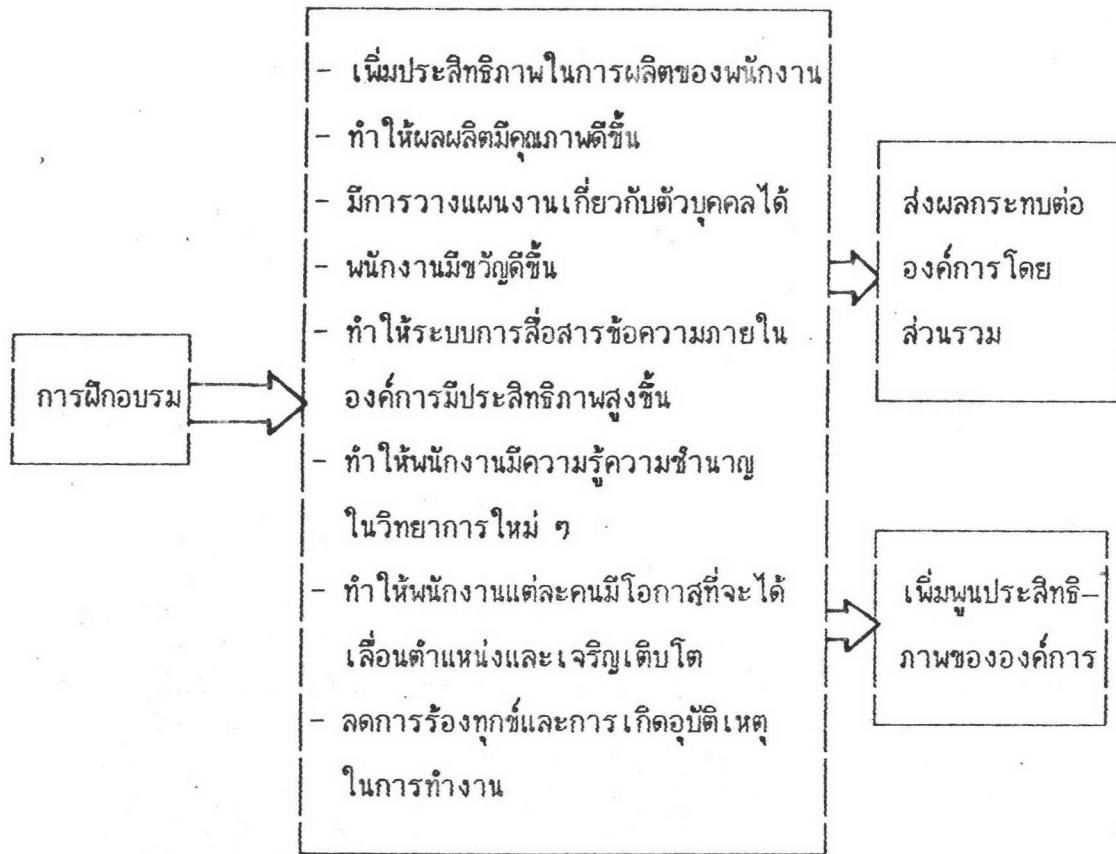
จะเห็นได้ว่าการดำเนินการฝึกอบรมมีกระบวนการในการปฏิบัติที่ต่อเนื่อง และมีประโยชน์อย่างมากทึ้งในการพัฒนาทึ้งต่อองค์การและต่อตัวบุคลากรในองค์การนี้ ๆ ซึ่งกิติมา บรีดิติก (2532 : 19) ได้สรุปความมุ่งหมายของการฝึกอบรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์การ และส่วนบุคคลไว้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายขององค์การเป็นความมุ่งหมายที่เน้นประโยชน์ของส่วนรวม ได้แก่
 - 1.1 เพื่อสร้างความสนใจในการทำงานของข้าราชการ พนักงานและเจ้าหน้าที่
 - 1.2 เพื่อเสนอแนะวิธีปฏิบัติงานที่ดีที่สุด
 - 1.3 เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานให้ได้ผลสูงสุด
 - 1.4 ลดความล้า幣และป้องกันอันตรายในการทำงาน

- 1.5 เพื่อวางแผนในการปฏิบัติงาน
- 1.6 เพื่อพัฒนาฝีมือในการปฏิบัติงานบุคคล
- 1.7 เพื่อพัฒนาการบริหารด้านบุคคลให้มีความพอใจของทุกฝ่าย
- 1.8 ฝึกฝนบุคคลไว้เพื่อความก้าวหน้าและการขยายตัวขององค์กร
2. ความมุ่งหมายส่วนบุคคล ได้แก่
 - 2.1 เพื่อพัฒนาทักษะและบุคลิกภาพในการทำงาน
 - 2.2 เพื่อความก้าวหน้าในการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง
 - 2.3 เพื่อพัฒนาฝีมือในการปฏิบัติงาน
 - 2.4 เพื่อฝึกการใช้โน้ตบุ๊กในการตัดสินใจ
 - 2.5 เพื่อเรียนรู้งานและเลี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน
 - 2.6 ปรับปรุงสภาพการทำงานให้ดีขึ้น
 - 2.7 เพื่อบำรุงชวัญในการทำงาน
 - 2.8 เพื่อความเข้าใจนโยบายและความมุ่งหมายขององค์กรในการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

สุปราดี ศรีนัตรภิมุข (2524 : 5) ได้เสนอผลก็ได้รับจากการฝึกอบรมที่มีต่อ
องค์การ (ดัดแปลงมาจาก Personnel Administration and Human Resources
Management โดย Andrew F.Sikula) ที่ทำให้ล้วนประกอบอยู่ ๗ ขององค์การถูกปรับปรุง
ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ผลลัพธ์ที่ได้รับจากการฝึกอบรมต่อองค์การที่ทำให้ส่วนປະກອນย่อຍ ฯ ขององค์การถูกปรับปรุง

จากเหตุผลดังกล่าวอย่างมั่นคงให้เห็นว่าการฝึกอบรม ต้องมีกระบวนการและชั้นตอน ในการดำเนินการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องกัน มีจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการ ดำเนินการอย่างชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย จึงจะก่อให้เกิด ประโยชน์ในการพัฒนาอย่างแท้จริงทั้งต่อองค์การ และต่อบุคคลที่ได้รับการอบรมในเรื่องนี้ ฯ และชั้นตอนของการฝึกอบรมจะขาดไม่ได้คือ ขั้นการติดตามผลการฝึกอบรม

กรมการศึกษานอกโรงเรียนกับการจัดโครงการ "ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคล"

กรมการศึกษานอกโรงเรียน เป็นหน่วยงานที่ได้ตระหนักรและเห็นประโยชน์ของการ พัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพ ซึ่งแต่เดิมนี้การดำเนินการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรของกรมการศึกษา นอกโรงเรียนทำกันอย่างไม่ต่อเนื่อง ไม่มีแผนการดำเนินการ ไม่มีนโยบายรองรับอย่างชัดเจน ส่วนมากเป็นการดำเนินการฝึกอบรมในระดับคุณยศการศึกษานอกโรงเรียนภาคของแต่ละภาค

การดำเนินการจัดฝึกอบรมก็เป็นไปตามความสอดคล้อง ตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือบุคลากรของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดที่อยู่ในภาคนี้ ๆ เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมก็ เสร็จสิ้นกระบวนการไปด้วย ทำให้ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมและผู้ปฏิบัติงานจริง ๆ ตามศูนย์- การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ แม้จะรับผิดชอบงานในหน้าที่เดียวกันก็ได้รับความเลื่อมล้ำ ไม่สอดคล้องกัน ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ได้ผลผลิตหรือผลงานที่มีประสิทธิภาพแตกต่างกันมาก

ดังนั้น กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้นำนโยบายของรัฐบาลในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตามที่ปรากฏในนโยบายที่ 8 คือ เร่งพัฒนาระบบกลไกการบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อกระจายการจัดการศึกษานอกโรงเรียนไปสู่กลุ่มเป้าหมายอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น ในมาตรการข้อที่ 1 จัดให้แผนแม่บทในการพัฒนาบุคลากรแผนกำลังคนระบบข้อมูลบุคคลและจัดอัตรากำลังให้เป็นไปตามกรอบอัตรากำลัง โดยให้ความสำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพของบุคคลในองค์กรขึ้นอย่างต่อเนื่อง (แผนพัฒนากรมการศึกษานอกโรงเรียน ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 หน้า 28) และเพื่อเป็นการรองรับนโยบายให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของบุคลากร จึงได้จัดตั้งคณะกรรมการศึกษานอกโรงเรียน (นายสุรัส ศิลปอนันต์) ได้กล่าวเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรแก่ทุกกลุ่มเป้าหมายให้สู่ความเป็น "บุคลากรเป็นเยี่ยม" (รายการประชุมผู้บริหาร กรมการศึกษานอกโรงเรียน ครั้งที่ 1/2533) ด้วยเหตุนี้ในปีงบประมาณ 2534 กรมการศึกษานอกโรงเรียน โดยกองการเงินน้ำที่ได้จัดให้มีโครงการ "ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคล" ขึ้น ซึ่งเป็นโครงการที่มีรูปแบบกำหนดในแผนและนโยบายของกรมอย่างชัดเจน เป็นการอบรมบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานบุคคลที่แท้จริง ตามหนังสือกรมการศึกษานอกโรงเรียน ที่ ศธ. 1110/12007 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2533 ดังนี้ บุคคลกลุ่มนี้จึงเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนในการเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคล และเป็นกลุ่มแรกที่ได้รับการฝึกอบรมโดยตรงจากส่วนกลาง ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งจัดขึ้น ณ โรงแรมไฟลิน อ.เมือง จ. พิษณุโลก ระหว่างวันที่ 2-4 สิงหาคม 2534 ผู้เข้ารับการอบรมประกอบด้วยบุคลากรที่รับผิดชอบงานบุคคลดังกล่าว จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั่วประเทศ และเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางที่เกี่ยวข้องกับงานบุคลากร รวมทั้งสิ้นจำนวน 155 คน (รายละเอียดปรากฏตามโครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคล) ได้ดำเนินการฝึกอบรมโดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน โดยการสำรวจความต้องการจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคล ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั่วประเทศ แล้วนำมาวิเคราะห์ความสำคัญ และกำหนด ยกเว้นหลักสูตร
2. ขออนุมัติโครงการและหลักสูตร
3. จัดเตรียมเอกสาร หาวิทยากร สถานที่ประชุม ประสานงานผู้เข้ารับฝึกอบรม
4. ดำเนินการฝึกอบรม
5. ประเมินผลโครงการฝึกอบรม
6. ติดตามผลการฝึกอบรม

ขณะนี้การดำเนินการฝึกอบรมได้ผ่านไปแล้ว 5 ขั้นตอน ตามลำดับและผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของตนแล้วช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งเมื่อผ่านการฝึกอบรม แล้วจะต้องนำความรู้ไปปฏิบัติงานจริง ๆ จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งในการศึกษาติดตามผลอัน เป็นขั้นตอนที่ 6 เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการฝึกอบรมและกรรมการศึกษานอกโรงเรียนยังไม่ได้ ดำเนินการ เพื่อกำกับการศึกษานอกโรงเรียนจะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและกำหนด หลักสูตร ในการจัดการฝึกอบรมในครั้งต่อไป ด้วยเหตุนี้ผู้ริจิสต์จึงสนใจศึกษาติดตามผลการฝึก อบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคลครั้งนี้ เป็นการสนองนโยบายของกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยในลักษณะ Reaction Research เพื่อให้รู้ว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้นำ ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานหรือไม่ และผู้เข้ารับการอบรมมีการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงาน ในทางที่ดีขึ้นหรือไม่เปียงใด การติดตามผลการฝึกอบรม ดังกล่าวเป็นประโยชน์อย่างที่สุดต่อกรรมการศึกษานอกโรงเรียนที่จะได้ทราบถึงความสำเร็จที่ แท้ ของโครงการ เพราะการที่ผู้รับการอบรมสามารถนำความรู้หรือสิ่งที่ได้รับจากการฝึก อบรมไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน และมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานในทางที่ดีขึ้น ถือเป็นหัวใจสำคัญของการฝึกอบรม (ปาน สวัสดีสาดี 2531 : 30)

แนวความคิด ภกฎหมาย และความสำคัญของการติดตามผล

กระบวนการในการฝึกอบรมประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ การประเมิน ความจำเป็นในการฝึกอบรม การกำหนดวัตถุประสงค์การกำหนดโครงการอบรมการลงมืออบรม และการประเมินผลการฝึกอบรม (ทั้ง กองเริม 2530 : 1) การติดตามผลการฝึกอบรม เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากการประเมินผลการฝึกอบรม ซึ่งสามารถทำให้ทราบได้ว่า ผู้เข้ารับการ

อบรมได้ให้ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้มากน้อยแค่ไหนเพียงใด การติดตามผลเป็นภาระหน้าที่ที่จะต้องกระทำร่วมกันของผู้บังคับบัญชาของผู้เข้ารับการอบรมตัวผู้เข้ารับการอบรมเองและหน่วยงานที่จัดการฝึกอบรม (นงษ์พันธุ์ สัตยารักษ์ 2530 : 3) โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการติดตามผลอย่างมีระบบ ตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ในการติดตามผล แนวทางในการติดตาม วิธีการที่จะติดตามและกำหนดระยะเวลาในการติดตามผล ซึ่งผู้ติดตามผลการฝึกอบรมจะต้องตามไปดูหลังจากการฝึกอบรมนั้นแล้วจึงนำมาแล้วไว้น้อยกว่า 3-6 เดือน แต่ก็อาจจะยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของหลักสูตร (ณัช เกียณพุฒิ 2528 : 81) และในกระบวนการประเมินผล 4 ขั้นตอนคือ การศึกษากระบวนการ การวัดความสามารถทั่วๆ ไป (สมมติภาพ) การวัดคุณคติและการศึกษาติดตามผล ขั้นการติดตามผลมีความสำคัญที่สุด (Leo J. Cronbach อ้างในสมหวัง พิชัยานุวัฒน์ บรรณาธิการ 2533 : 163) และตามนโยบายพัฒนาชั้นราชการพลเรือนข้อที่ 5 กล่าวว่า การพัฒนาชั้นราชการพลเรือน ต้องมุ่งผลในการปฏิบัติและมีแนวทางที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติอย่างแท้จริง รวมทั้งมีการติดตามผลและประเมินผลการปฏิบัติงานอันเนื่องมาจาก การพัฒนาอย่างจริงจัง (2528 : 8)

การติดตามผล (Follow-up) เป็นกระบวนการที่กระทำเมื่อผลิตเป้าหมายออกไปในระยะเวลาหนึ่ง ถ้าเป็นการติดตามผลการฝึกอบรมโครงการหนึ่งก็จะต้องรอให้ผู้เข้ารับการอบรมเสร็จสิ้นไปชั่วระยะเวลาหนึ่งเพื่อให้ได้ความรู้ที่ได้รับปฏิบัติจริง หรือถ้าเป็นการเรียนการสอนในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง การติดตามผลจะกระทำได้ ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้เรียนจบรายวิชาหรือหลักสูตรไปแล้ว ผลที่ได้จากการติดตามผลมักจะไม่กันการ โดยเฉพาะการปรับปรุงการดำเนินโครงการหรือหลักสูตร เนரะจะทำให้ทราบผล (Result) และผลกระทบ (Impact) ของการดำเนินโครงการได้เป็นอย่างดี (ชลกิตย์ เอี่ยมสำอางค์ และ สุมาลี สังข์ครี 2528 : 84)

ในหลักการบริหารงานทั่วไปเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า มีแนวทางพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอยู่ 4 ขั้นตอน ด้วยการติดตามผลการปฏิบัติงาน ซึ่ง Carter V. Good (1973 : 246) ได้ให้ความหมายของการติดตามผลในทางวิชาการศึกษาไว้ดังนี้

1. เป็นกระบวนการที่ให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพปัจจุบันของนักศึกษาหรือนักศึกษาที่ออกจากสถานศึกษาไปแล้ว สำหรับฝ่ายแนะนำหรือบริหารงานบุคคลของสถาบัน การศึกษา

2. เป็นแผนงานที่กำหนดชั้น เพื่อติดตามให้ทราบถึงสภาพในการปฏิบัติงานความรู้ ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อความสอดคล้องในการจัด หลักสูตรและสภาพการปฏิบัติงาน

เลฟเวอร์และอัฟเตอร์ (Lefever and ofters 1950 : 540) ได้กล่าวถึงความ สำคัญของการติดตามผลว่า ผลที่ได้จากการติดตามผลจะเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการปรับปรุง หลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษาและนิสิตที่กำลังศึกษาอย่างมาก เพราะผลที่ได้จากการ ติดตามผลจะเป็นข้อมูลในการฝึกอบรมนิสิตให้ออกไปประกอบอาชีพได้ดีขึ้น

เชอทเซอร์และสโตรน (Schertzer and Stone อ้างในจันทนา แอลสุวรรณ 2522) ได้ให้ความหมายของการติดตามผลไว้ว่า การติดตามผลคือ วิธีการหนึ่งที่นำมาใช้เพื่อ เป็นเครื่องมือกำหนดว่า บุคคลมีการพัฒนาในหน้าที่การทำงานของเขารึไม่ รวมทั้งการนำไปใช้ สำหรับนักเรียน นักศึกษาที่จบการศึกษาไปแล้วว่า เขาสามารถเรียนรู้เข้าใจหรือปรับตัวเข้า กับสถานการณ์ต่าง ๆ และมีการพัฒนาหลังสำเร็จการศึกษารึไม่เดียงดี นอกจากนี้การติดตาม ผลยังเป็นทางหนึ่งที่ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นต่าง ๆ ของเขา

เอมเมอร์ สคูปป์ (Emery Stoops อ้างใน สุวัลักษณ์ ตั้งประดิษฐ์ 2527 : 16) กล่าวว่า การติดตามผล (Follow-up Study) เป็นวิธีการสำคัญที่จะทำให้ได้ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับคุณภาพ และข้อบกพร่องของผู้สำเร็จการฝึกอบรม ผลที่ได้จากการติดตามจะเป็นข้อมูล และแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการฝึกอบรมให้ดียิ่งขึ้น เป็นประโยชน์ต่อเจ้าของ โครงการและผู้ที่กำลังจะอบรมในรุ่นต่อไป คือ สามารถใช้เป็นข้ออ้างอิงในการฝึกอบรมและยัง เป็นหลักในการพิจารณาจัดการศึกษาเพิ่มเติมให้แก่ผู้ที่สำเร็จการฝึกอบรมไปแล้วอีกด้วย ตลอดทั้งเป็นการแสดงถึงความห่วงใย ความสนใจ ความก้าวหน้าในการปฏิบัติของเจ้าของ โครงการที่มีต่อผู้สำเร็จการฝึกอบรม

และจากแนวความคิดของ โอไฮโอ (Ohio State University) กล่าวว่า การติดตามงานจะเน้นเรื่องแผนการดำเนินงาน โดยมองว่าในช่วงหนึ่ง ๆ มีการทำอะไร ควบคู่กันอย่างไร มีการกำหนดเรื่องเวลาอย่างไร

ด้วย บุณนาค (2502 : 179-180) ได้นิยามหมายของการติดตามผลการฝึกอบรมว่า การติดตามผลการฝึกอบรมคือ การศึกษาว่าการฝึกอบรมมีผลสามารถนำไปใช้ได้ใน การปฏิบัติจริง ๆ ได้แค่ไหน เพียงใด การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมมาเชื่อมโยงถึงประโยชน์หรือตัวค่าการฝึกอบรมที่ได้กระทำไปว่า ผลของการฝึกอบรมที่วัดได้กับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมนั้น ๆ สอดคล้องกันเป็นที่น่าพอใจหรือไม่ เป็นการเปรียบเทียบรหเท่านความรู้สึกของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ต่อโครงการฝึกอบรม วิชาการและผู้ให้การฝึกอบรมกับแนวทั่วไปให้การฝึกอบรมต้องการให้เข้าเกิดความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ๆ

เนารัตน์ พลายน้อย (2521 : 36) ได้อธิบายว่า ถ้าหากการติดตามผลการฝึกอบรม จะไม่สามารถทราบและได้ข้อมูลที่แท้จริง ผลจากการติดตามผลจะช่วยให้การดำเนินการฝึกอบรมและกระบวนการฝึกอบรมที่จะจัดขึ้นในโอกาสต่อ ๆ ไปมีประสิทธิภาพขึ้น โครงการฝึกอบรมต่าง ๆ จึงไม่ควรจะขาดกิจกรรมการติดตามผลนี้

ดังนั้นกล่าวโดยสรุปว่า การติดตามผลการฝึกอบรมคือ การศึกษาดูว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมได้นำวิธีการ แนวความคิด ความรู้และเทคนิคต่าง ๆ ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบได้เพียงใด ตลอดทั้งการศึกษาถึงอุปสรรค และปัญหาของการนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงานด้วย

ความสำคัญของการติดตามผลการฝึกอบรม

ความสำคัญของการติดตามผลตามแนวคิดของประยุทธ ใจเสรัยม (2527 : 45) ได้กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วการติดตามผลการฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. เพื่ออยู่รักษาทางและสนับสนุนให้ผู้ที่เข้ารับการอบรมแล้วได้สามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานจริง
2. เพื่อตรวจสอบกันดูว่าความล้มเหลวที่ระหว่างการฝึกอบรม กับการปฏิบัติงานจริง ๆ เป็นอย่างไร หรืออีกนัยหนึ่งเพื่อดูว่าการฝึกอบรมจะมีผลนำมาใช้ในการปฏิบัติจริง ๆ ได้แค่ไหน เพียงไร

วิจิตร ศรีสัจาน (อ้างใน สุวัลักษณ์ ตั้งประดิษฐ์ 2527 : 18) ได้บรรยายความสำคัญของการติดตามผลไว้ว่า การติดตามผลสำเร็จการศึกษาจะทำได้ใน 2 รูปแบบคือ

การประเมินเชิงปริมาณ เป็นการสำรวจว่าบันทึกที่สำเร็จหลักสูตรต่าง ๆ จากสถานบันน์มีความเพียงพอต่อความต้องการของสังคมหรือไม่ และเกี่ยวข้องกับการว่าจ้างในตลาดแรงงานหรือไม่ ส่วนการประเมินเชิงคุณภาพนั้น เพื่อที่จะทราบว่าคุณภาพของบันทึกที่ออกไปทำงานนั้นเป็นอย่างไร เป็นที่น่าพอใจหรือไม่ หรือเป็นไปตามวัตถุประสงค์การจัดหลักสูตรที่ตั้งไว้เพียงใด การติดตามผล เชิงคุณภาพนี้จะทำได้โดย

1. การถามกับตัวบันทึกเอง ในประเด็นของการได้งานกับวิชาที่เรียนหรือไม่วิชาที่เรียนใช้ประโยชน์ได้เพียงใด นำไปประยุกต์ได้หรือไม่
2. การถามกับผู้ใช้บันทึก เป็นข้อมูลย้อนกลับที่สำคัญมาก เพราะผู้ใช้บันทึก เป็นตัวแทนของนายจ้าง
3. การถามผู้ร่วมงานและผู้บริการ ซึ่งอาจมีข้อยกเว้นทำไม่ได้ออกจากในกรณีที่มีผู้ร่วมงานและผู้รับบริการจากบันทึกที่มีตัวตนอย่างเด่นชัด

จะเห็นว่าการติดตามผลการฝึกอบรมมีความสำคัญต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้คือ

1. ผู้ผ่านการฝึกอบรม
2. วิทยากรหรือผู้ให้การฝึกอบรม
3. ผู้สร้างหลักสูตร
4. ผู้บริหารโครงการฝึกอบรม และ
5. ผู้บังคับบัญชาของผู้ผ่านการอบรม

จุดมุ่งหมายในการติดตามผลการฝึกอบรม

การติดตามผลการฝึกอบรมเป็นรูปแบบของการวิจัยชนิดหนึ่ง เป็นการศึกษาที่มีกระบวนการ มีระเบียบวิธีชัดเจนเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง ให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับผลของการน้ำความรู้ไปปฏิบัติจริง ผลของพกิตรรรมในการปฏิบัติงานหลังจากการฝึกอบรมไปแล้ว เป็นการติดตามไปดูและช่วยให้ผู้ผ่านการฝึกอบรมสามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงประสบการณ์จากการได้รู้ ได้ศึกษาในขณะที่ฝึกอบรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่งานที่รับผิดชอบอย่างแท้จริง ได้มีการศึกษากล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการติดตามผลการฝึกอบรมแตกต่างกันไป ยกตัวอย่างเช่น

Stoop and Others อ้างในเกรียงศักดิ์ วัฒนธรรม (2530 : 21) ว่า

1. เพื่อเป็นการให้กำลังใจแก่นักเรียนเก่าร่วมเรียนยังมีความสนใจความก้าวหน้า
และความสุขของตน

2. เป็นการวิเคราะห์ผลของหลักสูตร

3. เพื่อให้ได้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับงานอาชีพ

4. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร

5. เพื่อใช้ฝึกฝนนักเรียนตามความต้องการของลังค์

6. เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาป้องกันการลากอกจากโรงเรียนกลางคืน

7. เพื่อฝึกให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถปรับตัวและพอใจในการเป็นสมาชิกที่ดี

ของชุมชน

8. เพื่อจัดบริการแนะแนวและจัดการศึกษา

ล้วนลักษณะ พานิชศุภผล (2530 : 26) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการติดตามผล
การฝึกอบรมว่ามีความสำคัญต่อบุคคลหลายฝ่ายด้วยกัน ทั้งผู้สำเร็จการฝึกอบรม วิทยากร ผู้สร้าง
หลักสูตร ตลอดจนผู้บริหารโครงการฝึกอบรมในการปรับปรุงดำเนินงานฝึกอบรมให้ดียิ่งขึ้นโดย
มีความมุ่งหมายว่า

1. ช่วยทำให้การฝึกอบรมเป็นระบบที่สมบูรณ์มากขึ้น

2. เพื่อปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมนั้น

3. เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือขยายขอบเขตหรือเน้นให้มากขึ้นในเนื้อหาวิชาที่

ใช้ในการฝึกอบรม

4. เพื่อปรับปรุงโครงการฝึกอบรมและแก้ไขข้อบกพร่องของหลักสูตร

ดังนี้การติดตามผลการฝึกอบรมจึงมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้กระบวนการการติดตามผลเป็น<sup>ไปอย่างมีระบบให้การฝึกอบรมนั้น ๆ เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงทุกขั้นตอน โดยเฉพาะการนำผลที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพต่องานในหน้าที่ มีคุณภาพและมี
ความก้าวหน้ามากที่สุด ผู้ที่มีหน้าที่ติดตามผลต้องมีความสามารถในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ
เพื่อเป็นกำลังใจเกิดความบูรุ่น เมื่อทัศนคติที่ต้องงานให้มีความรับผิดชอบและรักในหน้าที่มาก
ยิ่งขึ้น การติดตามผลจึงควรเน้นที่กระบวนการและเครื่องมือที่ใช้ต้องครอบคลุมวัตถุประสงค์</sup>

และเนื้อหาในการฝึกอบรมมากที่สุด และในการวิจัยครั้งนี้ได้มีวัตถุประสงค์ในการติดตามผลในส่วนต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ

1. เกี่ยวกับเจตคติค่า�ิยมของผู้ฝึกอบรม (Values) ว่าเกิดเจตคติค่า�ิยมที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานบุคคลหรือไม่ มีสิ่งใดที่จะต้องช่วยเหลือหรือสนับสนุนสิ่งนี้อย่างไร
2. เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (Content) เพื่อติดตามดูว่ามีความรู้ตามหลักวิชาแนวคิด ระบุข้อและแนวปฏิบัติการบริหารงานบุคคลของผู้ฝึกอบรม
3. เกี่ยวกับการมีทักษะในการปฏิบัติงานบุคคล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการนำผลจากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานตลอดจนข้อเสนอแนะสำหรับการฝึกอบรมในครั้งต่อไป

วิธีดำเนินการติดตามผลการฝึกอบรม

การติดตามผลการฝึกอบรมส่วนใหญ่ยังไม่มีการดำเนินการที่เป็นระบบ เป็นขั้นตอนที่ซัดเจน มักจะอาศัยเกณฑ์จากการประเมินผลการฝึกอบรม ว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้าใจเนื้อหาแล้วก็ควรจะนำไปปฏิบัติได้ด้วย หรือไม่ก็อิงเกณฑ์การนิเทศตรวจสอบเช่นเดียวกัน โดยการพูดชี้แจง สอบถามแบบไม่เป็นทางการแล้ว ก็ให้คำแนะนำเพิ่มเติมบ้าง สถาบันที่มีการติดตามผลการฝึกอบรมอย่างจริงจังจัดเป็นระบบเท่าที่พับส่วนมากเป็นของหน่วยงานเอกชน ซึ่งจะทำการติดตาม ผลการฝึกอบรมการพัฒนาบุคคลการเพื่อให้องค์กรของเขาระบุภาระน้ำหนัก มีบุคลากรที่มีคุณภาพ จึงมีการดำเนินการติดตามที่เป็นระบบ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นตอน ทั้งการติดตามด้วยตัวของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเอง ผู้บังคับบัญชา เพื่อร่วมงานและผู้รับผิดชอบการฝึกอบรม สำหรับสถาบันที่เป็นภาครัฐนั้นอาจจะเนื่องจากสาเหตุและปัญหามากมาย เช่น การขาดกำลังคน และงบประมาณไม่เพียงพอในการดำเนินการ จึงต้องอาศัยงานที่มีขอบข่ายใกล้เคียงกันดำเนินการติดตามร่วมกันซึ่งการติดตามผลมีแนวทางในการปฏิบัติหลายชั้นตอน ตามที่เบอร์ดี และคณะ (Berdie and Others อ้างใน เกรียงศักดิ์ วัฒนธรรม, 2530) ได้เสนอแนวทาง ในการดำเนินการติดตามว่า

1. ประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างคณะผู้บริหารการศึกษาถึงความต้องการในการติดตามผลและเรื่องราวด้วยตัวของ ที่ต้องการศึกษา
2. ตั้งวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่สถานศึกษาจะได้รับ

3. จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในการศึกษาติดตามผล
4. นำวัตถุประสงค์และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไปทบทวนร่วมกับคณาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อฝังข้อเสนอแนะและขอความช่วยเหลือ
5. วิธีการและกระบวนการต่าง ๆ รวมทั้งการวิเคราะห์ผล จะต้องมีความเข้าใจได้ ดังนี้จึงควรอาศัยผู้ชำนาญพิเศษ ซึ่งได้แก่ นักสถิติ นักวิจัย เพื่อช่วยในการวางแผน และใช้แบบสอบถาม
6. มีการวางแผนและเตรียมงานอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การเลือกลู่ทางอย่างอาจจะเลือกตามปัจจัยส่าเร็ว จากชั้นเรียนหรือจากเฉพาะกลุ่มที่ได้ตามความเหมาะสม
8. ต้องตัดสินใจล่วงหน้าว่าอย่างน้อยควรจะได้ข้อเสนอแบบสอบถามคิมมาเท่าใด เพราะถ้าได้คิมมากน้อยเกินไปจะไม่ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ในการสรุปผล
9. นำผลที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์

หมายที่ ฉบับ เกี่ยนบุตร (2528 : 79-81) ได้อธิบายขั้นตอนการติดตามผลโครงการ ผังอบรมว่าประกอบด้วย 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดวัตถุประสงค์ในการติดตามผล

1. การศึกษาจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอบรม
2. ศึกษาผลของการปฏิบัติงานของผู้ฝ่ายการฝึกอบรมจากข้อมูล
 - 2.1 ในทัศนะ/ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ในระดับหนึ่งขึ้นไปหรือ
 - 2.2 ในทัศนะ/ความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือ
 - 2.3 ในทัศนะ/ความคิดเห็นของตัวผู้ฝ่ายการฝึกอบรมเอง
3. ศึกษาว่าการปฏิบัติงานของผู้ฝ่ายการฝึกอบรมนั้นเป็นผลเนื่องมาจาก การฝึกอบรมมากน้อยเพียงใด
4. ศึกษาว่ามีเนื้อหาวิชาหรือทักษะอะไรบ้างที่จะต้องจัดเสริมให้หรือ เพิ่มเติมให้กับผู้ฝ่ายการฝึกอบรม หรือเสริมและเพิ่มในหลักสูตรรุ่นต่อ ๆ ไป

ขั้นที่ 2 การกำหนด Frame เป็นเป้าหมายที่จะทำการติดตามผล

1. จะทำการติดตามผลจากผู้ฝ่ายการฝึกอบรมหรือ
2. จะทำการติดตามผลจากผู้บังคับบัญชา ผู้ได้บังคับบัญชา หรือเพื่อน

ร่วมงานผู้ฝ่ายการอบรม

ก็งนี้ Frame หรือเป้าหมายจะใช้ผู้ฝ่ายการฝึกอบรมกึ่งหมวด หรือจะใช้วิธีการสำรวจด้วยตัวอย่าง ขึ้นอยู่กับข้อความลามารถในด้าน

- 2.1 จำนวนบุคลากร/หน่วยงานที่ทำการติดตามผล
- 2.2 ความจำเป็นที่จะต้องการใช้ผลการติดตาม
- 2.3 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
- 2.4 ระยะเวลาที่จะดำเนินงาน

ขั้นที่ 3 การกำหนดร่างหรือแนวทางการติดตามผล

1. ศึกษาหลักสูตรที่ติดตามจาก
 - 1.1 แฟ้มโครงการ
 - 1.2 แฟ้มวิชาการ
 - 1.3 รายงานการประเมินผล (ถ้ามี)
 - 1.4 รายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยงาน/ตำแหน่งของผู้ฝ่ายการฝึกอบรมที่จะติดตามผล
 - 1.5 ผู้จัดหลักสูตรหรือผู้เกี่ยวข้อง

ฯลฯ

2. จากการศึกษาในชื่อแรก นำมากำหนดร่างหรือแนวทางในการติดตามผลอาจจะอยู่ในรูปแบบสอบถาม แบบล้มภาษี หรือแบบลังเกต การปฏิบัติงาน ก็งนี้จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการติดตามผลที่กำหนดไว้

3. นำร่างหรือแนวทางการติดตามที่จัดทำเสร็จแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) หรือให้ผู้เชี่ยวชาญดูความเหมาะสมของภาษาและเนื้อหาที่จะติดตามว่าควรจะปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปใช้จริงมาก่อนอย่างเพียงใด เพื่อให้ได้แบบสอบถามหรืออื่น ๆ ที่สมบูรณ์ที่สุด

ขั้นที่ 4 วิธีดำเนินการติดตามผล

1. กำหนดวิธีการติดตามผลตามที่โครงการกำหนด
 - 1.1 การสัมภาษณ์ หรือ
 - 1.2 การสังเกต หรือ
 - 1.3 การส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์
2. กำหนดระยะเวลาในการติดตามผล (หลักสูตรนี้นิยมการสำรวจล้วนๆมาแล้วไม่น้อยกว่า 3-6 เดือน แต่ก็อาจจะยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของหลักสูตร)
3. ทำการติดตามผลตามวิธีที่กำหนด
4. จนหมายเหตุนหรือสัมภาษณ์เพิ่มเติมในกรณีที่ข้อมูลไม่ครบถ้วน

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล
2. กำหนดตารางนำเสนอที่ต้องการ
3. วิเคราะห์ข้อมูลตามที่กำหนด ซึ่งอาจทำในรูปอัตราค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าความแตกต่างทางสถิติ ฯลฯ

ขั้นที่ 6 สรุปผลและจัดทำรายงาน

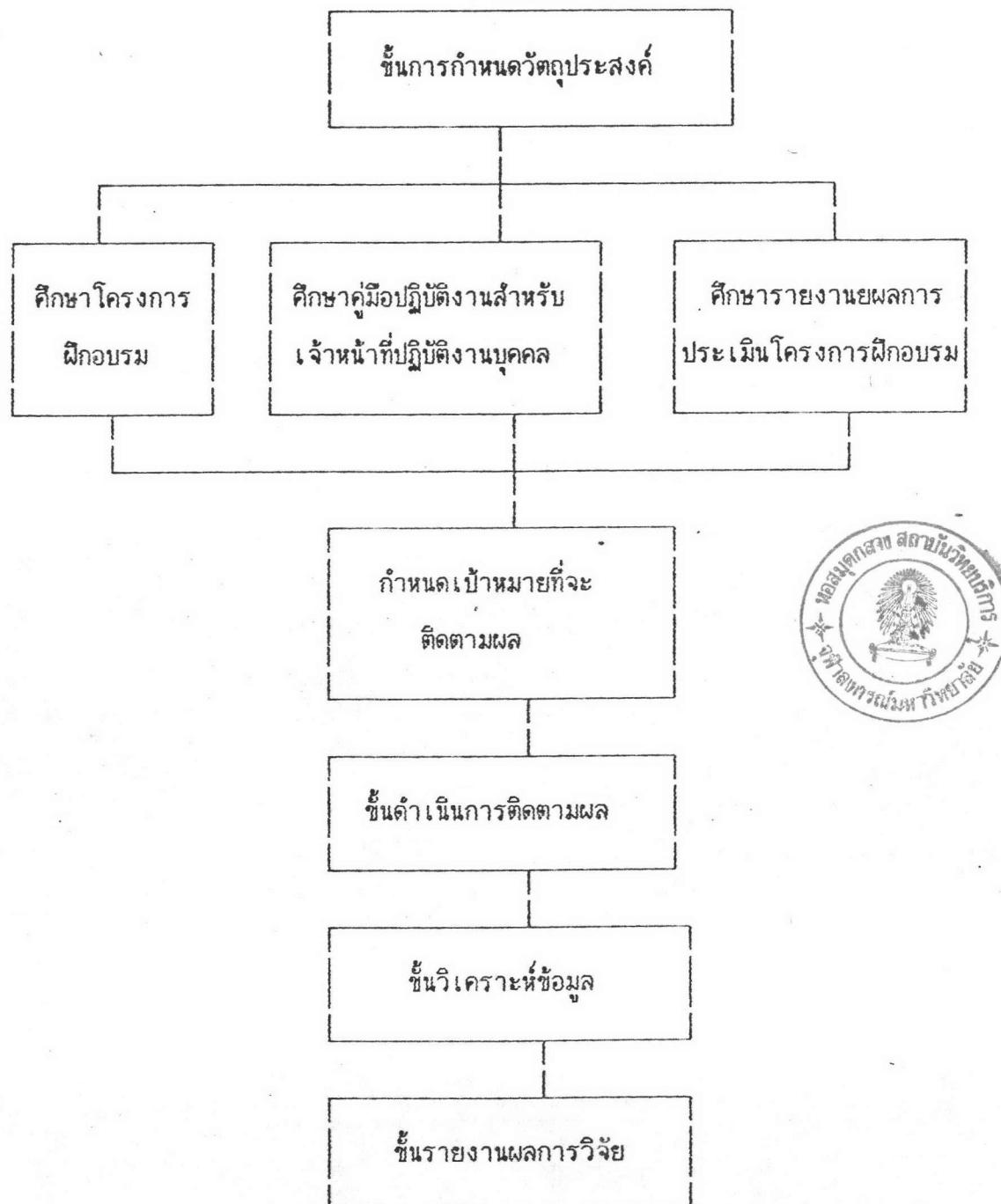
การสรุปผลและจัดทำรายงานจะเสنوไคร เช่น ผู้บริหารหรือผู้จัดทำ หลักสูตรเนระต้องคำนึงว่าในการจัดทำสรุปและรายงานนี้มีลักษณะเฉพาะที่ไม่เหมือนกัน

สำหรับขั้นตอนของการติดตามผลการฝึกอบรมในความคิดของ ปาน สวัสดิสาลี (2531 : 61-64) ได้อธิบายไว้ว่าประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 กำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ของการติดตามผล (Focus)
- ขั้นที่ 2 วางแผนติดตามผล (Plan)
- ขั้นที่ 3 ดำเนินการตามแผน (Implement)
- ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูล (Analyze)
- ขั้นที่ 5 รายงานผล (Report)

จากการศึกษาขึ้นตอนการดำเนินการติดตามผลการฝึกอบรมตามแผนการนำเสนอ ในรูปแบบต่าง ๆ แล้ว จะเห็นว่ากระบวนการติดตามผลนั้นค่อนข้างยุ่งยากและซับซ้อน ที่สำคัญคือ ต้องใช้เวลา เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือและการติดตามผลเป็นกระบวนการที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในแต่ละขั้นตอนในลักษณะวัฏจักร ของกระบวนการติดตามย้อมประกอบไปด้วยผลจากการวัด (Measurement) รวมกับการตัดสิน (Value Judgement) เช่น เดียวกับการประเมินในขั้นตอนอื่น ๆ โดยทั่วไป ซึ่งความสำเร็จตามเป้าหมายไม่ได้เกิดขึ้นจากปัจจัยด้านผู้เข้ารับการอบรมเท่านั้น (เนาวรัตน์ พลายน้อย 2520 : 62) ดังนี้ในการติดตามผลการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคลครึ่งนั้นผู้วิจัยของสรุปเป็นขั้นตอนดังปรากฏในแผนภูมิดังต่อไปนี้

แผนภูมิแสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยคือ

1. ขั้นการกำหนดวัตถุประสงค์ในการติดตามผล โดยการศึกษาโครงการการฝึกอบรม หลักสูตรหรือคู่มือปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคล ตลอดจนรายงานผลการประเมินโครงการฝึกอบรม

2. ขั้นกำหนดเป้าหมายที่จะติดตามผล โดยการติดตามผลจากผู้ฝ่ายการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคลทั่วประเทศ ที่มีค่าลั่งให้เข้ารับการอบรม จำนวน 155 คน รวมทั้งผู้บังคับบัญชา ของผู้ฝ่ายการฝึกอบรมอีก 73 คน รวมจำนวนทั้งหมด 228 คน

3. ขั้นดำเนินการติดตามผล โดยการ

3.1 ศึกษาข้อมูลจากในขั้นตอนที่ 1 ให้ลั่ง เวียดแล้วนำมาสร้างเป็นรูปแบบในการติดตามผลด้วยการสร้างแบบสอบถามขั้น 2 ชุด คือ สำหรับติดตามผลผู้ฝ่ายการฝึกอบรม 1 ชุด และสำหรับผู้บังคับบัญชาอีก 1 ชุด ซึ่งให้มีความครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตรและมีความลอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการติดตามผลที่กำหนดไว้

3.2 นำแบบสอบถามทั้ง 2 ชุดไปให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการตรวจเช็คดูความถูกต้องของเนื้อหาและดูความเหมาะสมเพื่อนำเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นการให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์และมีความเชื่อถือได้

3.3 ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์เพื่อติดตามผลกระทบกลุ่มประชากรที่อยู่ในส่วนภูมิภาค และแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง สำหรับกลุ่มประชากรในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่รวบรวมมาบันทึกมาได้ ทำการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) แล้วนำเสนอด้วยตารางประกอบการอธิบายผล

5. ขั้นรายงานผล นำผลจากการวิเคราะห์เสนอเป็นข้อสรุปผลการวิจัยการติดตามผลโครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคล เสนอต่อกองการเจ้าหน้าที่ กรมการศึกษา นอกโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและกำหนดหลักสูตร ในการฝึกอบรมในครั้นต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เคอเคนี (Kirkeby อ้างใน ณัช สุธพจน์ 2533 : 45) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การติดตามผู้สำเร็จหลักสูตรปริญญาเอกทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยม冈那" (Montana

University) ระหว่างปี ค.ศ. 1958-1974 จำนวน 119 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่พอใจในโปรแกรมการเรียนระดับปริญญาเอก และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ส่วนใหญ่จะกลับไปทำงานเดิม โดยดำรงตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น ในด้านรายวิชาที่ศึกษานั้น ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าวิชาพื้นฐานทั่วไปมีประโยชน์มาก ในขณะที่การวิจัยมีประโยชน์น้อยต่อการทำงานและเห็นว่าวิธีการสอนที่ดีสุดคือ การสัมมนา การอภิปราย และการรายงานตามลำดับ

เอช ดี เชล็อก และคณะ (H.D. Schalock and Others, 1980) ได้ศึกษาเรื่องการติดตามผลบัณฑิตทางการศึกษาของวิทยาลัยครุ โอลิมปิก ที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปี ค.ศ. 1974-1978 ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ครุที่สำเร็จการศึกษามากำหนดได้ 1 ปี มีความพูกันธ์กับงานมากและเป็นครุที่มีความสามารถในการศึกษาที่ดีที่สุดคือ การสัมมนา การอภิปราย และการรายงานตามลำดับ

เนย์โนม สันดิยานันท์ (2527 : 42-6) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การติดตามผลการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาและกลาง หลักสูตรการบริหารงานเพื่อพัฒนาองค์กรของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง" ผลการวิจัยพบว่า ผู้ฝ่ายการฝึกอบรมได้รับความรู้ทางการบริหารเพิ่มขึ้น และมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานในทางที่ดีขึ้น และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้การปฏิบัติงานได้มากขึ้น ยังนัยนี้ได้จากความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานของผู้ฝ่ายการฝึกอบรม

ลักษณา พานิชศุภผล (2530 : ๙) ทำการวิจัยเรื่อง "การติดตามผลการดำเนินการฝึกอบรมโดยวิธีการสอนทางไกล หลักสูตรความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติราชการ สำหรับข้าราชการบรรจุใหม่ ในส่วนภูมิภาค" พบว่า

1. เนื้อหาในหลักสูตรมีความเปี่ยงพوและเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก
2. สื่อการเรียนการสอน (ชุดการเรียนด้วยตนเอง) ทุกรายวิชาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจ เนื้อหาสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน ยกตัวอย่าง

ลอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมและแบบฝึกหัดเข้าใจง่าย ใช้ภาษาเหมาะสมและสามารถตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้ทันที

3. การดำเนินการ ทุกขั้นตอนมีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดคราวเดียวทันใจ
4. ปัญหาและอุปสรรคในการศึกษาด้วยตนเอง คือ ได้รับเอกสารช้า บางครั้งช้ารุด และผู้อบรมไม่สามารถตอบในส่วนของการศึกษาด้วยตนเองให้ทันตามกำหนดเวลาได้
5. ทัศนคติในการปฏิบัติงาน ผู้ฝ่ายการอบรมล้วนใหญ่อよดในระดับต่ำ
6. พฤติกรรมของผู้ฝ่ายการฝึกอบรม ผู้บังคับบัญชาล้วนใหญ่ ประเมินว่ามีพฤติกรรมในการปฏิบัติราชการอยู่ในระดับมาก

* ต่อมา สุดารัตน์ สุมนะกุล (2532 : ค) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การติดตามผู้ฝ่ายการฝึกอบรมโครงการอบรมยุทธศาสตร์ การพัฒนาตนเองเพื่อเป็นข้าราชการที่มีประสิทธิภาพของสำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์" พบว่า โดยส่วนรวมผู้ฝ่ายการฝึกอบรมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ต่องานของหัวข้อวิชาที่อบรม แล้วความรู้และประสบการณ์จากการฝึกอบรมไปใช้ได้ในระดับปานกลาง หัวข้อที่ผู้ฝ่ายการอบรมเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่องานในระดับมากคือ วิชามนุษยสัมพันธ์และการบริการ วิชาสังคมไทย ปัญหาประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และวิชาสร้างกับการพัฒนาชนบท มีประโยชน์ต่องานในระดับน้อย และเห็นว่าการนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้น้อยหรือไม่ได้ใช้เลย เพราะความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการอบรมไม่ตรงกับงานที่ตนปฏิบัติ และความรู้และประสบการณ์ที่ได้เป็นวิชาการมากเกินไป ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ แต่โดยทั่ว ๆ ไป ผู้ฝ่ายการฝึกอบรมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เป็นการคุ้มค่าที่หน่วยงานล่วงเข้ามารับการอบรม

* สุก้าย นุปราท จันทร์ปกรณ์ (2533 : ค) ศึกษาวิจัยเรื่อง "การติดตามผลโครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมในหน่วยงานของสถาบันทรัพยากรัฐมนตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์" พบว่า ผู้ฝ่ายการฝึกอบรมส่วนใหญ่นำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง ส่วนผู้บังคับบัญชาเห็นว่า ผู้ฝ่ายการฝึกอบรมนำไปใช้ในระดับมาก หัวข้อที่ผู้ฝ่ายการฝึกอบรมและผู้บังคับบัญชา เห็นว่ามีประโยชน์ต่อการนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานในระดับมากได้แก่ การจัดแผนงานอบรม วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมและการบริหารงาน

ฝึกอบรมหัวข้อวิชาที่เห็นว่ามีประโยชน์ต่อการนำไปปรับใช้ได้ในระดับปานกลาง คือ การหาความจำเป็นในการฝึกอบรมและการประเมินผลการฝึกอบรม ผู้ฝ่ายการฝึกอบรมส่วนใหญ่มีปัญหาและอุปสรรคในการนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานเพียงเล็กน้อย ปัญหาและอุปสรรคที่ผู้ฝ่ายการฝึกอบรมประสบในระดับปานกลางได้แก่ การขาดนโยบายและแผนการฝึกอบรมที่ชัดเจนและขาดการประเมินและติดตามผลการฝึกอบรมผลที่เป็นระบบ ผู้บังคับบัญชาพึงพอใจ การมีความรู้ความเข้าใจแนวคิดของการฝึกอบรมและการพัฒนาบุคคลโดยทั่วไป สามารถวางแผนการฝึกอบรมของหน่วยงานได้ หากความจำเป็นในการฝึกอบรม ออกแบบหลักสูตรได้ ออกแบบประเมินผลได้และสามารถประยุกต์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ดี

จากสภาพปัจจุบันบุคลากรของกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่ยังขาดแคลนบุคลากรระดับปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ หรือมีบุคลากรที่มีศักยภาพไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพให้เป็นเยี่ยมได้ ตลอดจนได้ศึกษาแนวคิด ประโยชน์ของการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะ มีความสามารถในช่วยเวลาเพียงล้าน ๆ สิบเปอร์เซนต์ แล้วผู้ฝ่ายการฝึกอบรมนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ผลผลลัพธ์ในทางที่ดีที่สุดต้อง และมีประสิทธิภาพดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นประโยชน์ปัจจุบันว่า การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ปฏิบัติงานแล้วประสบผลสำเร็จมากน้อยแค่ไหน ได้ประโยชน์แท้จริงหรือเปล่า มีผลข้างเคียงอะไรเกิดขึ้นบ้าง ซึ่งบางครั้งการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้แล้วอาจเกิดปัญหาอื่น ๆ ขึ้นโดยมิได้คาดคิด ทำให้เป็นอุปสรรคยิ่งขึ้นอีกที่ได้ หรือผู้ฝ่ายการฝึกอบรมไปแล้วมีความต้องการทักษะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่อะไรเพิ่มเติม อีกบ้าง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและติดตามผลโครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคลของกรมการศึกษานอกโรงเรียนดังโครงการที่ได้นำเสนอไว้แล้ว และการที่ผู้วิจัยเลือกโครงการครั้งนี้วิจัย เพราะเป็นโครงการที่จัดขึ้นโดยตรง จากนโยบายกรมการศึกษานอกโรงเรียน มีกลุ่มเป้าหมายชัดเจนที่ระบุว่าต้องเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคล ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่นี้จริง ๆ จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั่วประเทศ มีจำนวนถึง 155 คน ซึ่งมีจำนวนมากเพียงพอที่จะทำการศึกษาวิจัยได้ และกลุ่มเป้าหมายทึ้งหมดนี้มีรายชื่อและลักษณะที่ปฏิบัติงานแน่นอน สามารถติดตามผลได้ทุกคน นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่าผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างที่สุดทั้งต่อหน่วยงานผู้ฝ่ายการฝึกอบรม ผู้ฝ่ายการฝึกอบรมเอง และเป็น

ประโยชน์ที่สุดต่อการศึกษาของโรงเรียนโดยเฉพาะกองการเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการที่จะนำผลการวิจัยไปปรับปรุงและพัฒนาส่องน้อยรายที่จะดำเนินการฝึกอบรมในรุ่นต่อ ๆ ไปให้มีประสิทธิภาพ และได้บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นเป็นแนวทางและใช้เป็นเทคนิคในการติดตามผลโครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ในประเด็นปัญหาต่อไปนี้

1. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบุคคลเข้าใจเนื้อหา หลักการ ระเบียบ และแนวปฏิบัติในเรื่อง การบริหารงานบุคคล แล้วนำความรู้ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานหรือไม่อย่างไร
2. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความตระหนักรและมีเจตคติที่ดีต่อบทบาทหน้าที่และเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ดีขึ้นหรือไม่อย่างไร
3. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมพบปัญหา อุปสรรคอะไรบ้าง มีความต้องการที่จะให้เพิ่มพูนความรู้เฉพาะด้านเกี่ยวกับเรื่องใด อย่างไร
4. หลักสูตรและวิธีการจัดอบรมเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด